

Mageil, min kära bror

Ditt brev upprörde mig mycket och skapar stor oro inom mig. Jag ber dig att sluta tänka på döden och välkomna livet istället. Vad det är du fruktar vet jag inte säkert, men du är Mageil Jonas, kapten av khodranska armen, och har aldrig fruktat någonting tidigare.

Jag vet också att du talat med stadens alla learsis, angående din märkliga sjukdom, utan att få svar. Försök igen, någon måste veta vad som plågar din kropp. Kanske bör du söka råd hos thriddlarna Kirlans shen?

Förberedelserna inför din eventuella död vägrar jag att ta på allvar. Du är inte närmare döden än någon av oss andra. Inte heller förstår jag varför du vill att jag skall plocka ner din copra från drennväggen ifall något händer dig. Drennskapet är en stor ära för dig och din familj, och inget man bara suddar ut genom att avlägsna en copra.

Förbannelsen du talar om har ingen makt över dig. Den har bara makt över de barbariska boccorderna och de orättfärdiga. Jag vet att du inte är en av dem. Gobey vakar och beskyddar dig. Din naull är klar och ishon som flödar genom dig, renar dig.

Efter att ha trott att vi förlorat dig, har du nu återkommit till oss. Vi gläds åt din återkomst. Två

är I smutsiga, Ros Crendorianska fängelsehålor kan göra vem som helst sjuk i kropp så väl som i sinne. Det du behöver nu är att komma bort från dina plikter i Kirlan och vila upp dig hos oss. Låt lugnet på vår Lerrin hela din oro och mullinsolen varma din kropp. Jag väntar på dig, min broder. Låt månarna lysa upp din väg, så att du snart kommer hem till oss.

Mayrissa